1603

DEO OPTIMO MAXIMO UNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ ET SANCTO LUCÆ, ORTHODOXORUM MEDICORUM PATRONO.

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS MANE DISCUTIENDA IN SCHOLIS MEDICORUM, DIE JOVIS XVII. DECEMBRIS MDCCXVI.

M. FRANCISCO GOUEL, Academiæ Censore, Præside.

An quæ statim à menstruâ purgatione concipiunt, citiùs pariunt?

UTERUS, qui continendo perficiendoque fœtui dicatus est, idcirco perpetuò ferè sanguinis affluxu madescit, quandiu ferendæ proli apta est muliebris ætas; sanguis verò ut accommodatam effin-
gendo atque alendo fœtui materiam præbet, sic muliere in utero non habente sensim illic congeritur, nullo imperfectioris sexûs aut frigidioris temperamenti argumento, sed sapienti Naturæ con-
silio hominum generi consulentis: Attamen si cœptis illa excidat, vim utero insevit, quâ humorem morâ accrescentem & quantitate vel qualitate gravem statim effundit plures, si hæserit, tum animi tum cor-
poris morbos pariturum: indè fit ut, nullâ expectatâ lunæ periodo, aliàs sæpiùs, aliàs infrequentiùs redeat quæ ferè dicitur menstrua mulierum purgatio, quam sola & singularis uniuscujusque natura pro-
movet, dum sui sit juris; sicut motus omnes qui tempestivè humano in corpore cientur, neutiquam vel soli vel lunæ aliisve sideribus referendi. Solemni autem, qui fit per uterum, humorum omnis generis
secessu exhilaratur Natura; & quicquid demum muliebribus in locis meditatur, quò purgatiori in utero id elaborat, eò longè alacriùs & citiùs defunctura est.

CONCEPTIO actio uteri propria est, partus difficillima. Illa seminis arctiùs comprehensi insitam, & ab ipsis haustam parentibus, vim formatricem exsuscitat, quâ mox successurus animus uta-
tur ad disponendas domicilii sui partes, quarum ipse architectus est. Pluris verò in fœtu refert quo primùm condatur in loco. Uterus materno sanguine diffluens semen non raro extinguit, aut fœtum ex
eo imbellem generat, post tristiora longinquæ graviditatis fastidia cùm suo tum fœtæ periculo nasciturum, quique originis vitium plures in annos servaturus est, & puerilibus morbis acriùs conflictandus.
Adveniente ejusdem purgationis tempore, si utero gerere cœperit mulier, haud multò meliùs conceptus fiet, nam semen prævio mensium muco obsita vasorum uteri orificia facilè dimittunt; sanguis autem
cùm eruperit, rudem adhuc & teneram genituram subruet; atque uliginoso in loco posita vix bene inchoati operis fundamenta, & quandiu uterus fluit, nutantia, moras Naturæ objiciunt semine obruto
languescenti, quæ adeò tardiùs longè plurimorum motuum seriem absolutura est, quò segniùs primos & præcipuos aggressa fuerit.

STATIM à menstruà purgatione, defœcato sanguine, calor & spiritus ubique puriùs emicant. Uterum hujus boni principem tùm si pupugerit veneris stimulus, ille avidiùs prolectum semen arctissi-
mo complexu retinet, & occluso ostio, illicò uni studet adornando conceptui: tunc verò futuro homini Natura sic providet, ut ab psis primordiis robur animumque ducat, quibus suo tempore uteri se
vinculis liberabit. Eò enim omnia conspirant, & inclusum, ut properet, Artificem incitant, recenter eliminatis sordibus, optima uteri temperies, nitentia ejusdem acetabula, & apprehendendis fœtûs con-
ceptaculis maximè idonea. Utrique semini insidens spiritus genitor, eòque vigens magis, quò nitidiora illapsus in loca, confestim aulæa obducit affuturo mox inquilino, atque ex crassiori commixtorum
seminum parte, geminum parat fœtui involucrum. Jam fervet intùs opus, & trina humanæ molis principia surgunt, quæ servatâ primæ constitutionis vi, citiùs atque æquo passu, ad finem progressa, vege-
tiorem prolem mox datura sunt, & septimo mense nascituram, aut noni primis diebus.

TAMETSI quovis tempore mulier prolem ferre possit, etiam utero fœtum jam grandiorem continente, sua tamen conceptui, sua quoque partui adest tempestivitas; utraque à diverso uteri habitu
repetenda: Nam cùm ille ab omni expellendi conatu conquievit, & ita comparatus est, ut facilè sese contrahat, atque circa conceptam comprehensamque materiam obvolvatur; tunc ferendæ proli
aptissimum est tempus: contraria est ratio tam partûs quàm mensium. In his apertis passim ostiis ubique laxatur uterus; in illo totum se effundit, ut omnes foras protrudat: Sed hanc pariendi difficul-
tatem multùm Naturæ levare solet una res, si eodem tempore partus instat, quo, consuetâ excretione, fluebat uterus; quod certè fieri non potest, nisi, illâ statim elapsâ, mulier conceperit.

MULTA partum accelerant, & indictum nascendi diem repræsentant: imprimis juvenilis ætas, quâ robusta valensque natura, quidquid superfluum est, funditùs expellit, tamque curatum uteri si-
num præstat, ut si semen eò inciderit, confestim ali atque augeri necesse sit. Adolescentularum, quia plerumque incertâ periodo menses fluunt, imbecillior conceptus, tardior partus esse solet. Ætas
provectior liberos generat μελαγχολικωτέρυς, brevioris ævi, sagacioris ingenii; & post longa gestationis tempora, cunctanter ex utero prodeuntes. Tempestatum quoque vicissitudini, cæli solique diversitati non
levia insunt momenta ad partum ociùs seriùsque edendum. Perflante Borea, tam ad concipiendum, quàm ad pariendum, paratiores sunt fœminæ. Concreto sub cœlo, & humidioris plagæ incolis difficilior
conceptus; diuturna gestatio, aborsus frequentior: Sed isthæc omnia laborantis uteri non innoxia sunt irritamenta, aut nisi maturo jam fœtui succenturientur, vana sæpe incitamenta. Unius est Naturæ, quæ
cujusque ortum semine atque sanguine menstruo inclusit, utriusque motus omnes & progressus sic regere, ut sollicita matrum vota tam felici quàm cito partu beaverit, cùm optimè se habente utero pro-
lem susceperint: At nunquam utero meliùs est quàm statim à menstruâ purgatione.

Ergo quæ statim à menstruâ purgatione concipiunt, citiùs pariunt.

Domini Doctores disputaturi.

M. Antonius Geoffroy.
M. Joannes-Franciscus Couthier.
M. Joannes-Baptista Mongin, Medicus Regis ordinarius.

M. Alexander le François.
M. Michael Procope Couteaux.
M. Joannes-Claudius-Adrianus Helvetius, Medicus Regis ordinarius, & è Regiâ Scientiarum Academiâ.

M. Ludovicus de Vaux.
M. Petrus Marais.
M. Franciscus Vernage, antiquus Facultatis Decanus.

Proponebat Parisiis JOSEPHUS DE LA GRIVE, Sedanæus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1716. à sextâ ad meridiem.

Typis JACOBI QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi.